

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟΣ ΦΕΝΕΟΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ANNA ΚΑΛΑΪΤΖΗ

Στα τέλη του περασμένου Νοέμβρη το Οροπέδιο Φενεού θύμιζε καλοκαίρι. Χελμός, Ντουρντουβάνα και Ζήρεια –ακόμα και πάνω από τα 2000 μέτρα– δεν είχαν το παραμικρό ίχνος χιονιού. Ελάχιστο ήταν και στα ποτάμια το νερό. Ο γνωστός από την αρχαιότητα **Όλβιος** θύμιζε ρυάκι, ενώ την ροή του **Αροάνιου** διέσωζε μόνον η υπερχειλίση της υπερκείμενης τεχνητής λίμνης **Δόξας**.

Ακόμα πιο απογοητευτική ήταν η εικόνα του εδάφους, ξερού και χαρακωμένου από την πολύμηνη ανομβρία. Μόνο στην λεγόμενη «**Καταβόθρα του Ηρακλή**», πριν απ' το χωριό Μάτι, εξακολουθούσε να συρρέει το νερό του Όλβιου και να κατακυλάει με βουητό στα έγκατα της γης. Στις υπόλοιπες καταβόθρες δεν υπήρχε καμία παρουσία νερού. Ήταν κατάστεγες οι διάσημες χόανες της κοιλάδας, απ' όπου διοχετεύονταν ανά τους αιώνες τα περισσευούμενα νερά, για να συναντήσουν –μέσω των κρυφών διόδων του υπεδάφους– τις πηγές του **Λάδωνα** ποταμού. Έτσι είχε η κατάσταση το φθινόπωρο στο οροπέδιο Φενεού. Δύο μήνες μετά, στα τέλη του Γενάρη, τα πάντα είχαν μεταβληθεί, έβρεχε σ' όλη τη χώρα και το χιόνι έπεφτε άφθονο στα βουνά. Ποιά τύχη είχε λοιπόν η προγραμματισμένη εκδρομή των «**ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ**» στον Φενεό;

Όταν μάλιστα τα δελτία καιρού διαβεβαίωναν, ότι η ορεινή Πελοπόννησος και μαζί της ο Φενεός δεν θα απέφευγαν το ψυχρό συναπάντημά τους με τον επικείμενο χιονιά;

Εμείς, ωστόσο ήμασταν αισιόδοξοι. Άλλωστε οι στατιστικές από την λειτουργία του Ομίλου αποδείκνυαν, ότι οι **ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ** είχαν τον τρόπο τους να εξασφαλίζουν – σχεδόν πάντα– την εύνοια του καιρού. Δεν υπήρξε λοιπόν καμία ακύρωση συμμετοχής στην εκδρομή. Και βέβαια, δεν μετάνοιωσε κανείς.

Ο πρωινός ήλιος φωτίζει την χιονισμένη Ντουρντουβάνη. Σε πρώτο πλάνο το συγκρότημα «ΕΥΧΑΡΙΣ», που μαζί με το «ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΠΡΕΔΑΡΗ» και τον «ΞΕΝΩΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ» μας φιλοξένησαν στον Φενεό. Η Εύχαρις κι ο Βασίλης έχουν κάθε λόγο να είναι χαρούμενοι.

ΠΡΩΤΕΣ ΩΡΕΣ ΣΤΟΝ ΦΕΝΕΟ

Η ορεινή Καστανιά, πάνω από τη λεκάνη της Στυμφαλίας, μας υποδέχεται παγωμένη και λευκή. Στο ψηλότερο σημείο της διαδρομής, στον αυχένα, ο ορίζοντας της δύσης προβάλλει πορφύρος. Είναι ένα δειλινό δραματικό, με απειλητικά σύννεφα, που συνωθούνται πίσω από τους ορεινούς όγκους του Σαϊτά, της Ντουρντουβάνας και του Χελμού. Το πρωί της Παρασκευής, ωστόσο, ξημερώνει λαμπρό, με μια ατμόσφαιρα

διάφανη, απαλλαγμένη από τις γνώριμες καταχνιές του Φενεού. Κατάλευκες οι γύρω κορυφές, στραφαλίζουν στις πρώτες ακτίνες της αυγής. Το τοπίο είναι μεγαλόπρεπο, χαρακτηριστικό και αυθεντικό του χειμωνιάτικου Φενεού.

Νωρίς το απόγευμα υποδεχόμαστε τα Μέλη στον θαυμάσιο χώρο εστίασης και καφέ του ξενώνα «ΑΛΕΞΙΟΥ». Εδώ, στο υψόμετρο των 1.000 μέτρων, πάνω από τον οικισμό του Πανοράματος, απολαμβάνουμε θέα μοναδική. Το

τελευταίο φως μας βρίσκει στο ιστορικό μοναστήρι Αγίου Γεωργίου, πάνω από τα γαλίνια νερά της λίμνης Δόξας. Στιγμές κατάνυξης, περισυλλογής και ρεμβασμού στο χαγιάτι της μονής και κέρασμα με το περίφημο γλυκό κουταλιού από κόκκινα τριαντάφυλλα που παρασκευάζουν οι μοναχοί.

Νύχτα πια, ξάστερη, παγερή. Στην ταβέρνα «ΤΡΙΚΡΗΝΑ» του Δημήτρη Δρούγκα, στο Μεσινό, μας περιμένει μια γευστική εμπειρία ξεχωριστή. Είναι

τα ψητά κρέατα από τα ζώα του Δημήτρη, που βόσκουν ελεύθερα στο αμόλυντο υψίπεδο Σκαφιδιάς, στους πρόποδες της Ζήρειας. Το μοσχαρίσιο συκώτι, ιδιαίτερα, κομμένο σε χοντρά κομμάτια και άριστα ψημένο, είναι πιθανότατα το πιο ζουμερό και νόστιμο συκώτι που έχουμε δοκιμάσει ποτέ!

ΚΑΤΑΒΟΘΡΕΣ ΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ: ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ

Με θερμοκρασία 5 βαθμών κάτω απ' το μηδέν η υγρασία της νύχτας έχει μεταβληθεί τα χαράματα σ' ένα παγωμένο αγιάζι, που σαν αχνόλευκο πέπλο έχει καλύψει κάθε σημείο της γης του Φενεού. Ζεστά

ροφήματα και καφέδες για τους ανθρώπους, λειτουργία των μηχανών στο ρελαντί για τα αυτοκίνητα και, εκεί γύρω στις 10, με αξιοθαύμαστη συνέπεια έχουν όλοι καταφθάσει στο σημείο συγκέντρωσης, στο συγκρότημα ξύλινων και πέτρινων studios ΕΥΧΑΡΙΣ.

Ξεκινάμε για τα νότια, εκεί στα χαμηλώματα της λεκάνης, όπου τώρα, με τις βροχές του χειμώνα, ελπίζουμε να δούμε σε λειτουργία τις περίφημες καταβόθρες (πλήρη ιστορικά στοιχεία αναφέρονται στο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ, τεύχος 85, ΙΑΝ-ΦΕΒ. 2012). Καθώς προχωράει η ώρα, η θερμοκρασία της ατμόσφαιρας ανεβαίνει. Στο έδαφος,

ωστόσο, οι συγκεντρώσεις νερού διατηρούν πεισματικά έναν παγωμένο, λεπτό φλοιό. Δεν ισχύει το ίδιο και με τα στενά καναλάκια, που σαν λιλιπούτειες διώρυγες αυλακώνουν τα χορταριασμένα εδάφη του Φενεού. Εκεί μέσα αρνείται να παγώσει το νερό. Αντίθετα, διοχετεύει την γοργοκίνητη ροή του, στα χαμηλότερα σημεία της λεκάνης, δίπλα στα κράσπεδα του βουνού. Εκεί δεσπόζουν οι στιβαρές πέτρινες και τσιμεντένιες κατασκευές με τα φρεάτια, μέσα από τα οποία διοχετεύεται το παραπανίσιο νερό στα έγκατα της γης.

Αφήνουμε τ' αυτοκίνητα έξω από μια στάνη και ξεκινάμε έναν περίπατο

Ένας περίπατος ήρεμος και απολαυστικός για μεγάλους και μικρούς, μας οδηγεί στο θαυμάσιο τοπίο με τις καταβόθρες του Φενεού.

σε έδαφος επίπεδο, χορταριασμένο και μαλακό. Είναι μια διαδρομή ξεκούραστη σ' ένα τοπίο γλυκύτατο, που ξεδιπλώνεται με λιτότατες γραμμές, οριζόντιες στον κάμπο, διαγώνιες και κάθετες στα βουνά. Περνάμε διαδοχικά δίπλα απ' όλες τις καταβόθρες, τις σύγχρονες που είναι κτισμένες με πέτρα και τσιμέντο και τις αρχαίες φυσικές. Αυτές δεν είναι παρά βαθουλώματα και ρογμώσεις της γης, που χάρις στην υψομετρική διαφορά του εδάφους -έστω και ανεπαίσθητα- προσελκύουν και απορροφούν το πλεονάζον νερό του Φενεού. Στην τελευταία, μάλιστα, καταβόθρα, την πέμπτη κατά σειρά, η εμφάνιση του φαινομένου είναι πολύ ρεαλιστική, καθώς το νερό εξαφανίζεται με μεγάλη βουή βαθειά στις υπόγειες σήραγγες της γης.

Τριάντα περίπου μέτρα πριν από την τεχνητή πέμπτη καταβόθρα εντοπίζουμε και μια φυσική. Δεν είναι παρά ένα απλό στόμιο στη γη, όπου διοχετεύεται με γρήγορη ροή το πεντακάθαρο νερό ενός στενότατου καναλιού. Είναι ίσως η αυθεντικότερη απεικόνιση λειτουργίας καταβοθρών με χαρακτηριστικά όμοια με της αρχαιότητας.

Λίγο βορειότερα, προς το εσωτερικό του οροπέδιου, λαμπυρίζουν στον ήλιο τα γαλήνια νερά μιας λιμνούλας, έκτασης αρκετών δεκάδων

στρεμμάτων. Είναι η μοναδική στην λεκάνη του Φενεού. Οι υπόλοιπες ποσότητες του νερού διοχετεύονται -πριν προλάβουν να λιμνάσουν - στα

χαμηλότερα σημεία, όπου εξαφανίζονται μέσα στις καταβόθρες.

Κοντά στην λιμνούλα ορθώνονται λεπτεπίλεπτες λευκές, ενώ λίγο

μακρύτερα σχηματίζονται μεγάλες συγκεντρώσεις δέντρων ιτιάς. Μερικές αγελάδες -αναμφίβολα ευτυχημένες- βόσκουν ήρεμα σ' αυτό το τοπίο, το

τόσο βουκολικό.

Παρακολουθώ τα μικρά παιδιά. Είναι το πολυτιμότερο κεφάλαιο του Ομίλου, οι «**Μικροί Περιηγητές**». Χοροπηδάνε ζωηρά γύρω

στα καναλάκια, μερικά βουτάνε τα παπούτσια τους στις λάσπες και στα νερά, κάποιιοι γονείς φωνάζουν -πιο πολύ για την τιμή των όπλων- και

Δασικό μονοπάτι του Άμπουλα. Ελαφρά χιονισμένο και υπέροχο μέσα στα μαυρόπευκα.

άλλοι αφήνουν στους βλαστούς τους πλήρη ελευθερία. Τα μεγαλύτερα παιδιά κάνουν ποικίλες ερωτήσεις, ενδιαφέρονται κυρίως να μάθουν πού εξαφανίζονται τα νερά.

-Αυτό που βλέπουμε σήμερα είναι απίστευτο, μου λέει ένας γονιός. Και ακόμη πιο απίστευτο είναι να ακούμε, πως στη διάρκεια των αιώνων τούτο το οροπέδιο ήταν πολλές φορές λίμνη βαθειά, που κάλυπτε όλη την έκταση με τεράστιες ποσότητες νερού.

-Δεν ερχόμαστε πρώτη φορά στο Φενεό, συμπληρώνει ένα ζευγάρι. Δεν γνωρίζαμε όμως τις καταβόθρες ούτε περιμέναμε ν' αντικρύσουμε κάτι τόσο συναρπαστικό.

ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΟΥ ΑΜΠΟΥΛΑ: ΖΕΣΤΗ ΦΑΣΟΛΑΔΑ ΚΑΙ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΨΗΤΑ

Δύο μήνες πριν, διαβήκαμε με την Άννα το μονοπάτι του Άμπουλα, στις νότιες παρυφές της λίμνης Δόξας. Είχαμε μείνει έκπληκτοι τότε όχι μόνον από την φιλικότητα και ομορφιά του μονοπατιού αλλά κι από την μεγαλοπρέπεια του δάσους μαυρόπευκων, με τους εντυπωσιακά ευθυτενείς και πανύψηλους κορμούς. Την ίδια αυτή μοναδική εμπειρία ξεκινάμε να ξαναζήσουμε και με τα μέλη του Ομίλου.

Ξεδιπλώνεται το μονοπάτι του Άμπουλα, υγρό και χιονισμένο αλλά πάντα ευκολοδιάβατο και

πανέμορφο. Μεγάλοι και παιδιά απολαμβάνουν το κάθε βήμα, ιδιαίτερα τα παιδιά που χαίρονται με κάθε τρόπο την παρουσία του χιονιού. Με πολύ χαμηλούς ρυθμούς δεν χρειαζόμαστε ούτε ώρα για να βρεθούμε σ'ένα ξέφωτο, έξω από την καταλυτική κυριαρχία των μαυρόπευκων.

-Τι καπνός είναι τούτος; αναρωτιούνται μερικοί καθώς βγαίνουμε στο ξέφωτο.

-Είναι καπνός ανάμεικτος με τσίκνες, λένε κάποιοι άλλοι, με όσφρηση πιο εναίσθητη.

Σε λίγα δευτερόλεπτα δεν υπάρχει καμιά απορία. Ο καπνός προέρχεται από μια ελεγχόμενη φωτιά, που έχουν ανάψει στο

Τσιπουράκι, ζυμωτό ψωμί και γραβιέρα Φενεού στην όχθη της λίμνης Δόξας. Μικρή πρόγευση του γεύματος που μας περιμένει μετά την πεζοπορία στο μονοπάτι του Άμπουλα. Φωτιές και γαργαλιστικές τσίχνες μας υποδέχονται μετά την πεζοπορία στο μονοπάτι.

Ψητά λουκάνικα και ζεστή φασολάδα στα υψίπεδα του Φενεού. Απαραίτητο συμπλήρωμα το ντόπιο κρασί και τσιπουράκι.

χορταριασμένο έδαφος οι φίλοι και οικοδεσπότες μας στον Φενεό, η Εύχαρις, ο Βασίλης, ο Δημήτρης και η Βούλα. Οι τσίκνες πάλι, που αναδίδονται τόσο γαργαλιστικές, προέρχονται από χωριάτικα λουκάνικα που ψήνονται στη θράκα. Είναι τα γνωστά μας εκπληκτικά λουκάνικα, από τα ζώα ελευθέρως βοσκής του Δημήτρη Δρούγκα.

Υπάρχει όμως και κάτι ακόμα που περιμένει τους οδοιπόρους. Στα στρωμένα τραπέζια, ανάμεσα σε πάμπολλα καλούδια, ζυμωτά ψωμιά, τσίπουρα και κρασιά, καταλαμβάνουν περίοπτη θέση δύο μεγάλες κατσαρόλες. Το περιεχόμενό τους, είναι ό,τι πιο επίκαιρο, νόστιμο και ελκυστικό μπορεί να επιθυμήσει κανείς τούτη την κρύα μέρα του Γενάρη: αχνιστή φασολάδα, φτιαγμένη από τη Βούλα με τα φημισμένα μικροσκοπικά φασολάκια,

τις «βανίλιες» του Φενεού. Περνάμε ένας-ένας μπροστά απ' τις κατσαρόλες. Η φασολάδα, εκπέμπει ευωδιά σαγηνευτική.

- Απορώ πώς την κρατήσατε τόσο ζεστή, λέει κάποιος.

- Περιμένοντάς σας την συντηρούσαμε στη φωτιά.

-Εμείς φανταζόμασταν ένα κρύο κολατσιό, λένε κάποιοι άλλοι. Όχι όμως τούτη την απίστευτη φασολάδα.

-Και πού να δοκιμάσετε και τα λουκάνικα του Μήτσου, λέει ο Δημήτρης και απιθώνει στο τραπέζι μια πιατέλα με λουκάνικα που μόλις έβγαλε απ' την θράκα.

Γεμίζουμε τα ποτηράκια με τσίπουρα και κρασιά. Πλαστικά είναι, δεν βγάζουν ήχο, αυτό όμως είναι ασήμαντη λεπτομέρεια μέσα σ' όλη τούτη την ευωχία.

Απολαμβάνουμε με την ψυχή μας τις εξάισιες τούτες γεύσεις, τη φωτιά και

τη φύση, τη λίμνη και το δάσος, την συντροφικότητα που συνδέει τόσους ανθρώπους, από διάφορα μέρη της Ελλάδας. Καθώς ο ήλιος της δύσης χρωματίζει βαθυκόκκινες τις αντικρινές κορυφές της Ζήρειας, επιστρέφουμε στα καταλύματά μας για μια απαραίτητη ανάπαυλα. Άλλωστε αργά το βράδυ μας περιμένει θαυμάσιο δείπνο, στον ξενώνα ΑΛΕΞΙΟΥ.

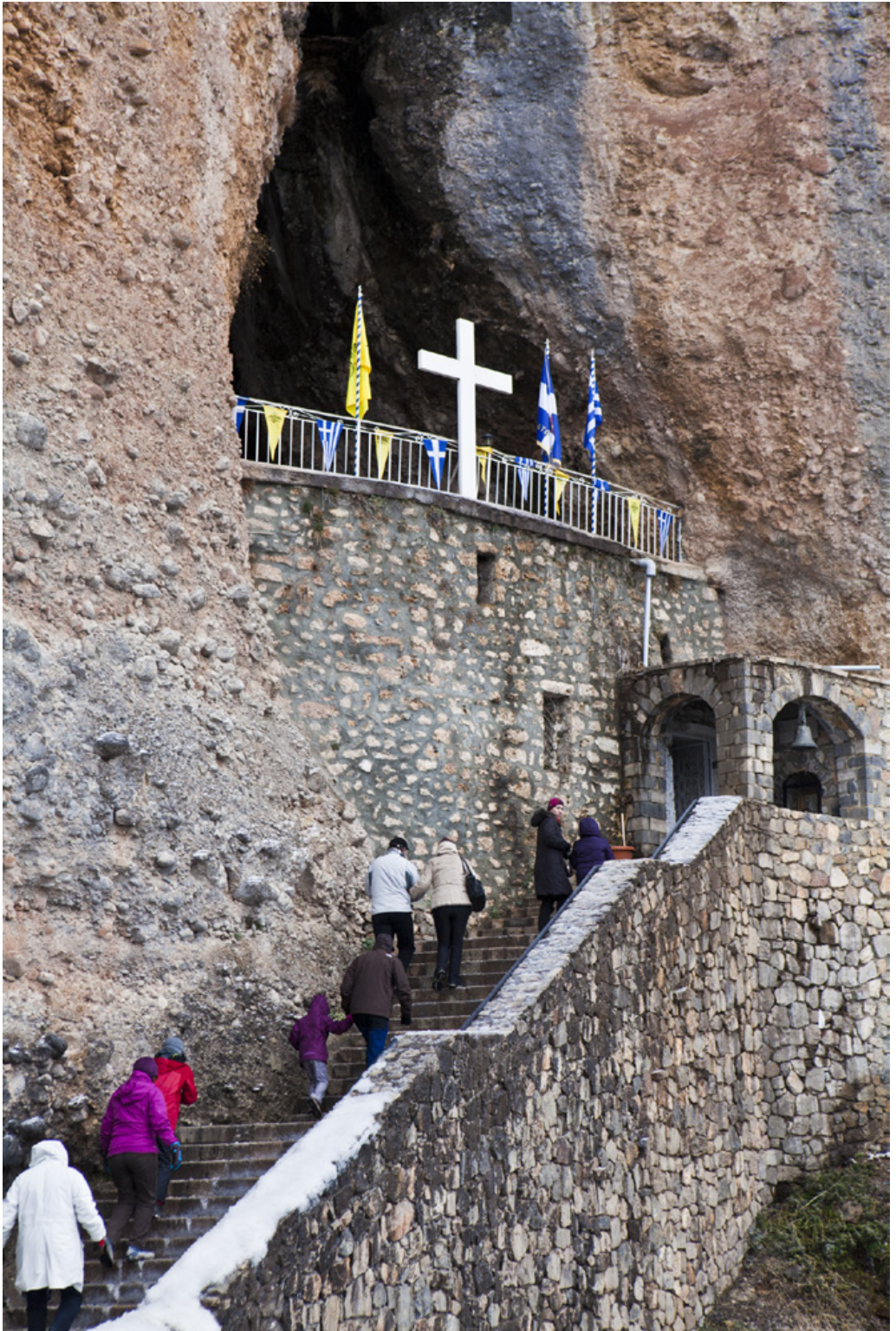

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΡΑ ΧΑΛΑΕΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ

Μεσάνυχτα. Κάποιες μοναχικές νιφάδες αρχίζουν να στροβιλίζονται στον σταχτόγκριζο ουρανό. Είναι οι προπομποί της μεταβολής του καιρού που πλησιάζει τον Φενεό. Τον επόμενο πρωί η θερμοκρασία έχει πέσει αρκετούς βαθμούς κάτω απ' το μηδέν. Τα πάντα είναι λευκά, κάτω

από ένα- λεπτό ακόμα- στρώμα χιονιού. Για την ολοκλήρωση του προγράμματος της διήμερης εκδρομής απομένει ακόμη η επίσκεψή μας στην **Παναγία του Βράχου**, το σπηλαιώδες μοναστηράκι στους θεαματικούς βράχους του **Ταρσού**. Το υψόμετρο στον Ταρσό φτάνει τα **1.100** μέτρα, δεν είναι καθόλου βέβαιη λοιπόν η ευχερής πρόσβαση ως εκεί.

Πριν μετακινηθεί όλη η ομάδα, επιχειρώ μια δοκιμαστική μετάβαση στην περιοχή. Στις απότομες, παγωμένες ανηφορίες του Ταρσού αναγκάζομαι να χρησιμοποιήσω τετρακίνηση, που ως τα ριζά της Παναγίας του Βράχου είναι απαραίτητη. Μια ώρα μετά καταφέρνουμε να χωρέσουμε όλοι στα 4X4 και να φτάσουμε με ασφάλεια ως την Παναγία του Βράχου.

Παναγιά του Βράχου. Ασκηταριό και μοναστηράκι στη σχισμή του πελώριου βράχου. Χτύπημα της καμπάνας σε στιγμές απίστευτης τρυφερότητας.

Όλοι εντυπωσιάζονται από την συγκλονιστική μεγαλοπρέπεια των βράχων κι από το σπηλαιώδες μοναστήρι με το παλιό ασκηταριό. Επικρατεί παγωνιά. Μια παγωνιά που καθιστά επιβεβλημένη την -ούτως ή άλλως- προγραμματισμένη στάση μας στο καφενεδάκι της **Βέτας**, στην πλατεία του Ταρσού.

«Καφενείο-ατελιέ» το είχε ονομάσει πριν ο **Κώστας Ζαρόκωστας** και δεν είχε άδικο. Κατάφορτοι οι τοίχοι με πίνακες ζωγραφικής που έχει φιλοτεχνήσει ο **Παναγιώτης Τετσώνης**, σύζυγος της Βέτας.

Μια πελώρια ξυλόσομπα στο κέντρο του μαγαζιού σκορπίζει γύρω της υπέροχη θαλπωρή. Εξυπηρετική και γρήγορη η Βέτα, όλους μας

προλαβαίνει. Τσάγια, καφέδες, τσίπουρο για τους μερακλήδες. Ένα μαγαζάκι για να κάθεται με τις ώρες, να κοιτάς από την τζαμαρία και να μη δίνεις σημασία στην επιδείνωση του καιρού.

-Σε βλέπω αγχωμένο, μου λέει κάποια στιγμή ο Παύλος. *Ωραία δεν περνάμε;*

-Σκέφτομαι τον αυχένα της Καστανιάς. *Με βαριά χιονόπτωση δεν θα είναι εύκολη η διάβαση.*

Λίγη ώρα αργότερα μας προλαβαίνει ο καιρός. Τόσο όμως, όσο για να νιώσουμε την γοητεία του χιονιού. Τη συνέχεια αναλαμβάνουν τα εκχιονιστικά μηχανήματα και η τετρακίνηση, για όσα δύσκολα χιλιόμετρα είναι απαραίτητη.

Για άλλη μια φορά οι

«ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ» καταφέρνουν να μην κακοπάθουν από αντίξοες καιρικές συνθήκες. Και φεύγοντας, να διατηρήσουν μια ζωηρή και ευχάριστη ανάμνηση από τον χειμωνιάτικο Φενεό.

Μπορείτε κι εσείς, αγαπητοί φίλοι, να ζήσετε συναρπαστικές περιηγητικές εμπειρίες μαζί με τον Όμιλο των ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ.

Τηλεφωνήστε μας στο **2310 346.376** ή ενημερωθείτε με πολλές πληροφορίες και εικόνες στην ιστοσελίδα του Ομίλου www.periigites.gr

Οι τελευταίες χιονισμένες εικόνες από τον κάμπο του Φενεού.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΥΜΦΑΛΙΑΣ

Το Μουσείο Περιβάλλοντος Συμφαλίας είναι πολύ κοντά στο ομώνυμο χωριό. Λειτουργώντας από τον Ιούνιο του 2010, δημιουργήθηκε από το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς και χρηματοδοτήθηκε από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, με την αρωγή της Τράπεζας Πειραιώς.

Σκοπός του Μουσείου είναι να καταδείξει την αλληλεξάρτηση ανθρώπου και φύσης, καθώς και την αρμονική συνύπαρξή τους

στη λίμνη της Συμφαλίας. Επίσης η οικολογική ευαισθητοποίηση του κοινού και η διάσωση της γνώσης για την παραδοσιακή τεχνολογία της περιοχής.

Σε 40 περίπου λεπτά ολοκληρώνουμε μια συναρπαστική ψηφιακή περιήγηση, κατανεμμένη σε πέντε γενικές ενότητες που αναφέρονται:

- Στην Γη και τα Νερά της Συμφαλίας
- Φυτά, Ζώα και Άνθρωπος
- Ανθρώπινες Δραστηριότητες
- Γεωργικές Ασχολίες
- Μελισσοκομία και Κτηνοτροφία

Στο μουσείο λειτουργεί εκθετήριο με ποιοτικά αναμνηστικά καθώς και κομψό καφέ με έξοχη θέα στην λίμνη και τα γύρω βουνά.

Μουσείο Περιβάλλοντος Συμφαλίας:

20016 Συμφαλία:
Τηλ. 27470 22296
Fax. 27470 22279

Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς:

www.piop.gr
piop@piraeusbank.gr

Τελευταίες ευχάριστες ώρες στον Ταρσό. Από το χιόνι και το κρύο στην Παναγία του Βράχου, μεταφερόμαστε στο ζεστό και καλλιτεχνικό περιβάλλον του καφενείου της Βέτας στον Ταρσό.

Πρόταση αγοράς από το V15.gr: **Neck Evolution Light, Oslo**

- Ελαφρύ εσώρουχο χωρίς ραφές με τρισδιάστατη τεχνολογία πλεξίματος
- Ενσωματωμένες ζώνες βέλτιστης μεταφοράς υγρασίας και ιδρώτα, που αυξάνουν τον αερισμό, τοποθετημένες χωρίς ραφές
- Εργονομικό σχήμα και ελκυστική εμφάνιση
- Επίπεδα ράμματα και επίπεδες ραφές στο τελείωμα

Δείτε αυτό και περισσότερα από 4.500 άλλα προϊόντα ορειβασίας, outdoor και εξοπλισμό ταξιδιού στο e-shop www.V15.gr